

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 10. Papæ zelus adversus infideles

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV.
A. C. 1456

tertio Ordine S. Francisci; tractatum de *illustranda conscientia*, & de poenitentiis injungendis; alium de Matrimonio, usiris, & contractibus; de judicio universali; de Antichristo & bello spirituali. Tandem etiam edidit nonnullos tractatus de Jure civili. Præterea quædam alia eidem adscribuntur opera, quæ tamen nondum typis impressa exstant; inter hæc numerantur tractatus de dignitate Ecclesiastica ad Nicolaum Papam; de poenitentiis inferni & purgatorio; de restitutione, & contractibus; item commentarii in regulam FF. Minorum, tres libri de cupiditate; sermo de passione Domini; tractatus contra Hussitas, & denique sermo adversus Joannem Rochisanum. Viri hujus vitæ historiam Henricus Sedulius Franciscanus conscripsit, ex qua non pauca discimus, quæ ad ævi hujus Historiam spectare videntur.

*Sedul. Wadding. Annal.
minor. Giry
col. 1376.*

§. X.

Papæ zelus adversus Infideles.

Utriusque præclarissimi hujus Viri obitus summi Pontificis studium contra Infideles minime extinxit; quippe Henricum Castellæ Regem, ut Mauros bello peteret, impulit, insignes quoque concessit indulgentias omnibus & singulis, qui vel sub vexillis hujus Regis arma sumerent,

merent, vel eleemosynis ad sustinendos Sæcul. XV.
eiusdem belli sumptus concurserent. A.C. 1456.

Tantam etiam Callistus in Gallorum ar-
mis fiduciam posuit, ut dicere solitus es-
set: haud dubie mihi polliceor integrum
sectæ Mahometanæ, aliorumque Infide-
lium extirpationem, dummodo Fraæcia
suas ferat suppetias. Nihilominus præ-
clara hæc Pontificis elogia, quibus Gal-
licam potentiam extulit, Academiam Pa-
risiensem, necnon Rotomagensem Clerum
absterrere minime valebant, quominus

ab ejusdem Papæ Bulla, qua pro bello
facto subsidiarias adversus infideles deci-
mas Clero Gallico imponebat, ad fu-
turum Concilium provocarent. Callistus
hanc appellationem ægre ferens, Cardi- *Odoric.*
nalem Alanum Parisios misit, dato ne- *Kayn. ad*
gotio, ut universitatē ad revocandam *ann. 1456.*
n. 56. appellatiōnem induceret. Cardinalis eo *Collect. Conc.*
facilius postulata obtinuit, quo benignius *Labb. tom.*
jam antea Rex Christianissimus, & tota *XXIII.*
reliqua Ecclesiæ Gallicanæ pars ob-
instans Christianæ rei discriminem ejusmodi

exactionem concederant. Verum longe
aciores adversarios hæc eadem Bulla
offendit in Germania; Allemani enim
querebantur, hasce decimas ab eis nimia
extorqueri violentia, ac modicam con-
cordatorum cum sua Natione erectorum
haberi rationem. Papa die trigesima
prima Augusti datis hanc in rem ad Fri-
dericum

Sæcul. XV. dericum Imperatorem literis objectas ra-
 A.C. 1456. tiones diluere conatus est. Æneas quo-
que Sylvius, cuius haud remissius, quam
Æn. Sylv. in Papæ erat urgendæ adversus Turcas ex-
Epi. 338. peditis studium, sat luculenter demon-
 stravit, quam immerito summus Ponti-
 fix violati pacti cum Germanis sancti
 insimularetur.

§. XI.

*Diffidia Papam, inter & Alphonsum
Arragoniæ Regem.*

Callistus, ne sacræ militiæ consilium
 optato frustraretur successu, sollicite
 sibi Christianos Principes devincire stu-
 duit, eosque omni humanitatis studio
 prævenit. Ferme omnium ceterorum
 gratiam sibi certam habebat, solum si ex-
 cipias Alphonsum, qui cum Pontifice cre-
 bras contentiones fovit ex eo, quod
 Callistus ipsimet Alphonso Beneventa-
 num, & Terracinensem Vicariatum con-
 credere, Ferdinando autem spurio ejus-
 dem Regis Filio regni Sicillæ posses-
 sionem asserere recusaret: hanc repulsam
 adeo impatienti animo tulit Alphonsus,
 ut non satis haberet, quod Callisto per
 suum Oratorem natalium obscuritatem,
 ac multiplices favores eidem collatos,
 necnon impensum Nepotes suos evehen-
 di studium exprobraret, sed etiam Hen-
 ricum